

Î N C H E I E R E

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii:

Valeriu Doagă

Iurie Bejenaru și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Colegiul de Management, Economie și Drept împotriva societății pe acțiuni „Termocom” în procedura planului cu privire la anularea refuzului, obligarea recalculării consumului de energie termică, anularea facturilor și emiterea altor facturi, și la acțiunea depusă de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului împotriva Colegiului de Management, Economie și Drept cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și taxei de stat, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Colegiul de Management, Economie și Drept, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 octombrie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Colegiul de Management, Economie și Drept și de respingere a acțiunii depuse de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului

c o n s t a t ă :

La 07 martie 2012 prin intermediul oficiului poștal Colegiul de Management, Economie și Drept a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Termocom” cu privire la anularea refuzului, obligarea efectuării recalculării consumului de energie termică, anularea facturilor și emiterea altor facturi.

În motivarea cererii de chemare în judecată Colegiul de Management, Economie și Drept a indicat că la 23 octombrie 2006 a încheiat cu societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului contract de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 1187.

Prin factura nr. 30001187 din 31 octombrie 2011 i s-a înaintat spre plată suma de 925,65 lei, care a fost calculată reieșind din tariful de 989 lei pentru 1 Gcal, consumul fiind de 0,859 Gcal.

Prin ordinul de plată din 11 noiembrie 2011 a achitat datoria conform facturii menționate.

Prin avizul nr. 79/6390 din 10 noiembrie 2011 societatea pe acțiuni „Termocom” a comunicat că Consiliul de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică prin hotărârea nr. 429 din 21 octombrie 2011 a aprobat tariful la energia termică în mărime de 987 lei pentru 1 Gcal fără TVA, noul tarif fiind aplicabil începând cu 28 octombrie 2011.

Ulterior i-au fost înaintate facturi cu privire la achitarea până la 31 decembrie 2011 a sumei de 15 368,77 lei, până la 31 ianuarie 2012 a sumei de 28 721,7 lei și până la 29 februarie 2012 a sumei de 46 054,21 lei.

Datoria conform facturilor menționate a fost calculată eronat.

Conform calculului consumului de energie termică efectuat de Institutul de Stat de Proiectări la 30 octombrie 2006, indicele de consum al energiei termice $Q = 0,00014$.

Colegiul de Management, Economie și Drept este amplasat în demisolul blocului din str. M. Basarab, 2, mun. Chișinău, în care încălzire propriu-zisă nu este, energia termică fiind emisă de la țevile de încălzire de tranzit ce trec prin interiorul încăperilor.

La 20 decembrie 2011 a adresat societății pe acțiuni „Termocom” cerere cu privire la explicarea sumei impuse spre achitare în factura nr. 30001187 din 30 noiembrie 2011 în sumă de 15 368,77 lei.

La 08 februarie 2012 reprezentanții societății pe acțiuni „Termocom” au ieșit la fața locului și au întocmit procesul-verbal privind inspectarea obiectului deconectat de la sistemul termic.

Prin adresa nr. 75/1032 din 13 februarie 2012 societatea pe acțiuni „Termocom” i-a comunicat că în rezultatul controlului efectuat la 08 februarie 2012 s-a constatat că temperatura în încăperi corespunde normelor sanitare și se menține la $+18^{\circ}\text{C}$, datorită căldurii emise de țevile din blocul locativ din str. M. Basarab, 2, care tranzitează încăperile Colegiului. Având în vedere că temperatura aerului din încăperi este similară cu temperatura din apartamentele blocului locativ, distribuirea consumului de energie termică înregistrat la aparatul de evidență este realizată proporțional suprafețelor încălzite ale blocului.

A mai indicat societatea pe acțiuni „Termocom” că în luna decembrie 2011 costul încălzii la 1 metru pătrat în blocul locativ a constituit 15,13 lei, iar în luna noiembrie 2011 – 19,65 lei și că temei pentru recalcularea energiei termice nu este.

Conform pct. 8¹ Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2012, în redacția Hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin $+18^{\circ}\text{C}$, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de:

10%, începând cu 1 octombrie 2011;

15%, începând cu 1 octombrie 2012;

20%, începând cu 1 octombrie 2013

din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Cere Colegiul de Management, Economie și Drept anularea refuzului societății pe acțiuni „Termocom” nr. 75/1032 din 13 februarie 2012 la efectuarea recalculării consumului de energie termică a consumatorului, obligarea efectuării recalculării consumului de energie termic pentru perioada 01 octombrie 2011 până în prezent, anularea facturilor emise de societatea pe acțiuni „Termocom” nr. 30001187 cu achitarea până la 31 decembrie 2011 a sumei de 15 368,77 lei, facturii din 31 ianuarie

2012 în sumă de 28 721,7 lei și facturii din 29 februarie 2012 în sumă de 46 054,21 lei și obligarea emiterii facturilor corecte conform recalculării consumului de energie termică (f.d. 1-4, vol. II).

La 06 iunie 2012 societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului de Management, Economie și Drept cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului a indicat că Colegiul de Management, Economie și Drept în baza contractului pentru folosirea energiei termice în apă fierbinte nr. 1187 din 23 octombrie 2006 s-a obligat să achite lunar plata pentru utilizarea energiei termice.

La 18 aprilie 2012 datoria Colegiului de Management, Economie și Drept pentru perioada lunilor noiembrie 2011 – martie 2012 este în mărime de 81 080,48 lei.

Obligația Colegiului de Management, Economie și Drept este purtătoare de dobândă și dobânda aferentă datoriei neachitate este în mărime de 1 114,7 lei.

La 30 martie 2012 a expediat Colegiului de Management, Economie și Drept somație prin care a solicitat achitarea datoriei pentru energie termică, însă nu a primit nici un răspuns.

Cere societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului încasarea de la Colegiul de Management, Economie și Drept a datoriei în mărime de 81 080,48 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1 114,7 lei, în total suma de 82 195,19 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-2, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 octombrie 2012 s-au conexas într-un singur proces cererile de chemare în judecată (f.d. 47, vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 31 octombrie 2012 s-a refuzat conexarea cererilor de chemare în judecată într-un singur proces și s-au separat pretențiile (f.d.49, vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2013 s-a transmis pricina pentru conexare (f.d.64, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 octombrie 2014 s-a respins cererea de chemare depusă de Colegiul de Management, Economie și Drept ca fiind neîntemeiată.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului.

S-a încasat de la Colegiul de Management, Economie și Drept în beneficiul societății pe acțiuni „Termocom” în procedura planului datoria pentru perioada lunilor noiembrie 2011 – martie 2012 în sumă de 81 080,48 lei și dobânda de întârziere în mărime de 1 114,7 lei, în total suma de 82 195,19 lei.

S-a încasat de la Colegiul de Management, Economie și Drept în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 465,85 lei (f.d. 131, 135-141).

Prin mandatul din 04 septembrie 2014 avocatul Vladimirov Natalia a fost împuternicită de Colegiul de Management, Economie și Drept să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 111, vol. II).

La 07 noiembrie 2014 avocatul Vladimirov Natalia a declarat în interesele Colegiului de Management, Economie și Drept apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 octombrie 2014, iar la 05 martie 2015 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 133-134, 166-173, vol. II).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 05 noiembrie 2015 a admis apelul declarat de Colegiul de Management, Economie și Drept.

A casat hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17 octombrie 2014 și a emis o nouă hotărâre prin care:

A admis cererea de chemare în judecată depusă de Colegiul de Management, Economie și Drept.

A considerat ilegal refuzul societății pe acțiuni „Termocom” privind efectuarea recalculării consumului de energie termică nr. 75/1032 din 13 februarie 2012 la cererile depuse de Colegiul de Management, Economie și Drept.

A anulat facturile societății pe acțiuni „Termocom” eliberate pe numele Colegiului de Management, Economie și Drept nr. 30001187 cu achitarea până la 31 decembrie 2011 în sumă de 15 368,77 lei, factura din 31 ianuarie 2012 în sumă de 28 721,70 lei și factura din 29 februarie 2012 în sumă de 46 054,21 lei, în sumă totală de 85 103,87 lei, ca fiind ilegale.

A obligat societatea pe acțiuni „Termocom”, în prezent societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, să efectueze recalcularea energiei termice pentru consumatorul Colegiul de Management, Economie și Drept începând cu 01 octombrie 2011.

A respins cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului (f.d. 209-222, vol. II).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că conform calculului consumului de energie termică întocmit de Institutul de Stat de Proiectare la 30 octombrie 2006, indicele de consum al energiei termice constituie $Q=0,0014$ Gcal/h.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 461/12 din 24 februarie 2012 s-a constatat că încăperile Colegiului de Management, Economie și Drept sunt amplasate în demisolul unui bloc locativ cu 5 etaje de pe str. M. Basarab, 2, mun. Chișinău. În încăperi nu sunt montate aparate de încălzire (radiatoare, țevi cu nervuri, serpentine, registre, convectoare, panouri de încălzire) a căruia sistem de încălzire centralizat sau autonom. În unele încăperi din podea înaintează conducte care sunt direcționate spre încăperile locative.

În procesul-verbal cu privire la inspectarea obiectului din 08 februarie 2012 întocmit de societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului s-a indicat că obiectul este deconectat de la sistemul termic și că pe toată suprafața tranzitează conducte termice cu diametru de 57 și 25 mm.

În punctul 1.1. al contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 1187 încheiat între societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura planului și Colegiul de Management, Economie și Drept este indicat că obiectul contractului este livrarea energiei termice în apă caldă de către furnizor consumatorului la hotarul de delimitare a apartenenței de balanța cu sarcina termică de 0,0014 Gcal/h.

La 08 aprilie 2016 societatea pe acțiuni „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs societatea pe acțiuni „Termoelectrica” a indicat că Colegiul de Management, Economie și Drept este amplasat în demisolul blocului din str. M. Basarab, 2, mun. Chișinău, prin interiorul căruia tranzitează țevile de încălzire.

Calcululele pentru energia termică se efectuau în baza datelor aparatului de evidență, care este comun atât pentru blocul locativ, cât și pentru Colegiul de

Management, Economie și Drept și erau prezentate de gestionarul fondului locativ, după care urma întocmirea și expedierea facturilor spre plată.

Până la modificările impuse de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Colegiul de Management, Economie și Drept achita o sumă ne semnificativă, deoarece consumul de energie termică era calculat conform sarcinii termice, iar locatarii achitau sume exagerate.

A expediat intimatului acordul adițional conform avizului de recepție, prin care a solicitat acceptarea, semnarea cu aplicarea ștampilei și restituirea celui de-al doilea exemplar, fiind prezentat calculul pentru suprafața deținută.

Din anul 2011 a trecut la noua modalitate de efectuare a calculului pentru energia termică furnizată conform suprafeței încălzite.

Conform datelor din Registrul bunurilor imobile, Colegiul de Management, Economie și Drept nu este proprietar al bunului imobil pentru care a fost furnizată energia termică și nu era în drept să conteste facturile de plată a energiei termice.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 19 iulie 2016 avocatul Vladimirov Natalia în interesele Colegiului de Management, Economie și Drept a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de avocatul Vladimirov Natalia în interesele Colegiului de Management, Economie și Drept, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iurie Bejenaru

Sveatoslav Moldovan